

БЕЛЕЖКИ НА РЕДАКЦИЯТА

В редакцията се получи писмо от др. Пеньо Русев, в което се казва:

„Позволявам си да обърна внимание на следното:

1. Като разглежда разказа „Андрешко“, на стр. 51 (кн. 5, 1960 на сп. „Литературна мисъл“) М. Драгостинова пише, че в моята книга „Творчеството на Елин Пелин до Балканската война“ се проявявала една методология, която търси да обвърже тясно образа с някакъв действителен прототип“; че според мене „стихийният бунтар Андрешко е член на Земеделския съюз“ и че „проучвайки и наблюдавайки живота и дейността на тази организация, Елин Пелин е открил своя герой именно в нейните редове“. Като ми натрапва и приписва всичко това, М. Драгостинова заключава: „Такова автоматическо прилагане на историческите факти ще ни доведе до един напълно емпиричен подстъп към литературните явления“.

В моята книга няма приписваните ми от М. Драгостинова изказвания. Обратно, в нея аз пиша: „въпросът дали Андрешко принадлежи към земеделците или социалистите трябва да бъде отнесен в кръга на гаданията“ (стр. 114—115). Нещо повече — аз твърдя, че „не е от значение“ дали ще отнесем Андрешко към земеделците или социалистите от онова време.

2. На стр. 53 от др. М. Драгостинова ми се приписва мнението, че годините 1904—1905 и дори 1903 от творчеството на Елин Пелин представляват отстъпление от реализма. Тя уверява, че аз съм вземал отсъствието на „фронтална атака“ в разказите на писателя след 1904 г. като „главен критерий за реалистичност или недостатъчна реалистичност на Елин Пелиновите творби“.

Това също тъй е невярно. В своя труд аз само констатирам един факт — че след 1904 г. Елин Пелин избягва откритото фронтално изобличение на буржоазията — и се мъча да го обясня. Никъде не съм казал, че разказите на писателя след 1904 г. са отстъпление от реализма или пък че са недостатъчно реалистични. Напротив, цялата ми книга доказва обратната теза — че те са също тъй ярко и последователно критическо реалистични творби.“

★

В статията на Д. Ф. Марков „Реализмът и романтизмът в българската литература от края на XIX и началото на XX век“, публикувана в книжка 5, 1960 г. на списанието, са допуснати неточности в превода:

на стр. 21, ред 22 отдолу да се чете: въстание от 1876 година не се задоволява само с личните си наблюдения;

стр. 23, ред 20 отдолу да се чете: — . . . бличителни стихове „Отечество“, „Дим до бога“ (1893), „Опък край“;

стр. 31, ред 16 отгоре да се чете: Принципът на обективната преценка на реално съществуващите;

стр. 37, ред 14 отгоре да се чете: „конкретно-историческите обстоятелства и във връзка с това — с необи-“

стр. 38, ред 1 отдолу и стр. 39, ред 1 отгоре да се четат: които поради наличие на противоречия в мирогледа си са свързани и с прогресивната литература, и с модернизма.

стр. 39, ред 15 отдолу да се чете: преживявания, за подсилването на които се използват най-произволни;

стр. 41, ред 25 отгоре да се чете: творчеството на Яворов от 1900-те години не срещаме и стихове с обективно ре-.

Редакцията се извинява пред автора за допуснатите грешки.

ПРОВЕРКА

1967

Редакционен комитет:

ПАНТЕЛЕЙ ЗАРЕВ — главен редактор

АТАНАС НАТЕВ, ГЕОРГИ ДИМОВ, ГЕОРГИ ЦАНЕВ, ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ, ЛЮДМИЛ СТОЯНОВ,
МИНКО НИКОЛОВ, ПЕТЪР ДИНЕКОВ, СТОЯН КАРОЛЕВ, ТОДОР ПАВЛОВ

Редактор-секретар — Христо Йорданов